

Com a batlle i tribunal unipersonal dicto en nom del poble andorrà, en el marc dels presents autes i en la data consignada al marge, la següent:

En la causa seguida entre les parts, respectivament demandant i demandada,

XXXX

Defensa: XXX

Representant: XXX

c/

GOVERN D'ANDORRA

Defensa: Sandra VILANOVA MAÑÁ

Representant: Valeria ALBIZZATTI

Resolució que s'estructura en base als següents,

ANTECEDENTS DE FET

1r.- La part demandant va registrar en data 5 de novembre de 2024 una demanda contenciosa administrativa en matèria de funció pública.

2n.- Prèvia admissió, la representació processal del Govern d'Andorra contestà a la mateixa per escrit registrat el 12 de desembre de 2024.

3r.- Després d'haver-se pronunciat aquest tribunal sobre la completenessa de l'expedient administratiu aportat per part del Govern d'Andorra, es procedí a l'obertura del tràmit probatori i s'ha acordat i practicat tota aquella que consta en l'aute de 10 d'abril de 2025 i aquell altre de 11 de juliol de 2025.

4rt.- Tancat el judici probatori i, en el termini impartit, les parts han conclòs.

5è.- A continuació aquest litigi ha quedat vist per sentència.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Jurisdicció i Competència. D'acord amb el què disposen els articles 4, 39 i 50 de la *Llei qualificada de la justícia, del 3 de setembre de 1993 (LQJ)* i l'article 1 de la *Llei 9/2022, del 7 d'abril, del Procediment Contenciós Administratiu (LPCA)*, la secció administrativa de la jurisdicció administrativa de la Batllia del Principat d'Andorra és competent per conèixer en primera instància la present demanda en matèria de funció pública.

Segon.- Procediment d'aplicació. El procediment previst a la LPCA és d'aplicació als contenciosos establerts en matèria de funció pública d'acord amb l'establert a l'article 39.3 LQJ i l'article 1.1 LPCA.

Tercer.- Actuació administrativa impugnada. El pressupòsit processal d'admissibilitat del present recurs és la resolució del Govern d'Andorra referenciada amb número X/2024 i dictada el 4 de setembre de 2024. Aquest acte venia a confirmar la resolució del Ministeri d'Afers Socials i Funció Pública, de 27 de maig de 2024, "*per la qual es resol mantenir l'acte de nomenament de XXX en el sentit que la plaça número XXX corresponent al lloc de treball de XXX es manté classificat al mateix nivell 106*" (f. 14-16 i 40).

Quart.- Pretensions de la part demandant. Mitjançant la present, la part demandant peticiona que es dicti sentència per la qual es "*modifiqui la dictada per la ministra d'Afers Socials i Funció Pública en data 27/5/2024, tot acceptant la revisió i reclassificació de la plaça número XXX en el lloc de treball de XXX, per establir la classificació de XXX amb un nivell 108 de classificació del Cos General, en ajustar-se més aquesta classificació a la desenvolupa la meva mandant (...)*".

I "*Amb caràcter subsidiari a l'anterior pètica, pel cas que el M.I. Govern no esmenés els vicis d'anul·labilitat, en el sentit de trametre a aquest Hble. Tribunal l'informe de PWC de constant referència, on es conté la valoració del lloc de treball de la meva mandant, així com l'anàlisi creuada, horitzontal i vertical, amb altres llocs de treball, tot en aplicació de la metodologia STRATA; i alhora no s'acrediti la preceptiva intervenció del Comitè Tècnic d'Organització i Gestió, com a òrgan consultiu i de proposta del Departament de Funció Pública per a la classificació del lloc de treball de la meva mandant; vulgui dictar sentència, previ els tràmits preceptius escaients, per la qual es declari la nul·litat d'aquesta resolució per vulneració dels principis constitucionals de legalitat i transparència que informen l'actuació dels poders públics, vicis procedimentals que han causat a la meva mandant una situació indefensió, acordant la retroacció de les actuacions desenvolupades pel Ministeri d'Afers Socials i Funció Pública al moment anterior en el qual es va emetre la carta de la Ministra d'Administracions Públiques i Participació Ciutadana en funcions en data 25/4/2023 en la qual es comunicà a la neva mandant la classificació del seu lloc de treball, i per tant deixant sense efecte les actuacions posteriors, per tal que prèvia les actuacions escaients, d'acord amb el*

procediment legalment establert, es resolgui sense els vicis d'anul·labilitat la valoració del lloc de treball i la classificació del nivell que correspon a la meva mandant.” (f. 11).

Cinquè.- Context i circumstàncies que acompanyen la decisió impugnada.

En quant a les dades d'interès de la part agent, XXX, es detalla que la mateixa ostenta la condició de funcionària, dins l'àmbit de l'administració general, des de fa 33 anys. En l'actualitat ocupa el lloc de treball de XXX (plaça núm. XXX), adscrita al Departament X, amb un nivell 106 dins de la Classificació del Cos General.

En quant al context dins del qual s'emmarca el present litigi cal dir que, com a derivada de la *Llei 1/2019, del 17 de gener, de la funció pública (LFP)*, per Edicte del 14-10-2020 i publicat el 21 d'octubre de 2020, es va convocar un concurs públic de contractació d'una empresa per elaborar l'adaptació de les taules retributives de l'Administració general, la revisió i la valoració de la classificació dels llocs de treball de l'Administració general i els serveis d'assessorament i consultoria en recursos humans.

L'adjudicatari, tal i com es publicà al BOPA el 7 de gener de 2021 mitjançant edicte del 23-12-2020, fou l'empresa PricewaterhouseCoopers Serveis Professionals Andorra SLU (en endavant PwC).

Juntament amb l'anterior, i segons exposa la representació processal del Govern d'Andorra, per realitzar aquesta comesa, concretament per fer la valoració dels diferents lloc de treball, PwC va emprar un mètode propi i registrat anomenat STRATA que consisteix “a avaluar i puntuar deu factors STRATA, que són: coneixements tècnics, capacitat de gestió, comunicació, àmbit de pensament, grau de dificultat, autonomia de decisió, àmbit d'actuació, impacte, exigències físiques i entorn del lloc de treball.” (f. 56)

En precisió del que s'acaba d'exposar, en l'escrit de contesta es descriu el procés seguit després de l'adjudicació, que es pot resumir en les fases següents:

1.- Descripció inicial dels llocs de treball. Els treballadors públics afectats van elaborar la descripció del seu lloc de treball seguint una plantilla establerta. Aquestes descripcions van ser validades pels respectius superiors jeràrquics i per les direccions corresponents, i posteriorment enviades a la Secretaria d'Estat de Funció Pública (SEFP), la qual, al seu torn, les va remetre a PwC per tal que procedís a la seva primera valoració.

2.- Segona valoració després de revisió departamental. Un cop efectuada la primera valoració, PwC va remetre els resultats en forma de “mapes de

llocs de treball" a la SEFP. Aquest òrgan va examinar la informació i la va traslladar a les direccions dels diferents departaments perquè, si ho consideraven necessari, revisessin novament les funcions i responsabilitats dels llocs. En cas de modificacions, aquestes s'enviaven a PwC per a una segona valoració. Finalitzada aquesta segona revisió, PwC va presentar de nou els mapes de llocs de treball per ministeri, que van ser validats per la SEFP i, finalment, aprovats pel Govern en sessió de 25 de gener de 2023.

3.- Informació als interessats i període de revisió. A continuació, es va informar els interessats, i durant el mes de maig de 2023 es va obrir un període per revisar les valoracions dels llocs de treball. En aquest moment, l'agent va sol·licitar la revisió del seu lloc. Aquesta revisió es va materialitzar en una entrevista celebrada el 7 de juny de 2023 entre la interessada, les consultores de PwC i dues representants de la SEFP, en la qual se li va indicar que podia reformular la descripció del seu lloc a fi de procedir, si escau, a una nova valoració.

4.- Tercera valoració per PwC. L'agent va enviar la seva descripció revisada a la Cap de l'Àrea de Selecció i Avaluació, la qual la va remetre a PwC per efectuar una tercera valoració, atenent també les revisions presentades per altres treballadors. PwC va trametre els resultats actualitzats a la SEFP, que al seu torn els va compartir amb els ministres. Aquests van validar tant les descripcions com els mapes de llocs de treball el desembre de 2023.

5.- Aprovació definitiva. El 15 de maig de 2024, el Govern va aprovar les noves reclassificacions dels llocs de treball, culminant així el procés.

Sisè.- Motius que fonamenten les pretensions de l'actora. Són quatre els motius principals que fonamenten les pretensions més amunt transcrites:

1.- Manca de motivació suficient de la decisió adoptada. S'argumenta que només s'ha comunicat la relació dels deu factors que es valoren per a cada lloc de treball -els denominats factors STRATA-, sense donar a conèixer la puntuació concreta o la valoració obtinguda en cadascun d'aquests factors per a cada lloc, la qual cosa impedeix verificar i, si escau, impugnar amb fonament la classificació realitzada.

2.- Infracció del procediment establert. S'addueix que no ha intervingut el Comitè Tècnic d'Organització i Gestió, tal com exigeix la normativa, i s'ha

substituït la seva actuació per la de l'empresa privada PwC, que ha assumit funcions que corresponen a òrgans públics.

3.- Manca de potestat pública de l'empresa PwC. Com a conseqüència del punt anterior, s'ha atribuït a una entitat privada l'exercici de potestats públiques indelegables, en vulneració dels principis de legalitat, imparcialitat i reserva de funcions pròpies del personal funcionari.

4.- Manca de transparència. No s'ha donat trasllat a l'actora de l'informe elaborat per PwC que serviria de base a la decisió, mantenint-se una reserva injustificada que impedeix l'accés a la informació necessària per al ple exercici del dret de defensa.

Setè.- Sobre la incongruència parcial de la demanda. Abans d'entrar a analitzar les diferents qüestions plantejades escau tractar l'excepció d'incongruència parcial de la demanda que aixeca la representació processal del Govern d'Andorra en tràmit de contesta.

Al respecte s'argüeix que *"mentre al recurs previ es perseguí, únicament, l'anul·lació de la resolució per falta de motivació en la resolució, a la demanda jurisdiccional interposada per l'adversa es sol·licita que es revoqui la resolució impugnada per la pretesa infracció del procediment legalment establert."* Precisant a continuació que *"aquest argument no s'ha exposat fins a aquest moment"* i que per tant s'hauria d'inadmetre el recurs per incongruent. Posicionament que, en els termes plantejats, no pot ser compartit.

Com s'ha dit mantes vegades la incongruència -o més pròpiament desviació processal quan es refereix no al contingut de la part decisòria de la sentència sinó a les pèrites dels escrits d'al·legacions o recurs de la part actora- es predica de les pretensions, no dels motius que les fonamenten. És a dir, la introducció de fonaments jurídics addicionals, nous motius, o arguments complementaris o distints als plantejats en la via administrativa en esguard als presentats en la via jurisdiccional, sempre que aquests estiguin orientats a sostenir la mateixa pretensió o pretensions, en aquest cas l'anul·lació de l'acte impugnat, no suposa incongruència ni desviació processal. La finalitat del recurs previ i de la demanda jurisdiccional és, en ambdós casos, obtenir l'anul·lació de la resolució impugnada i per tant el fet que a la demanda es desenvolupi, a més de la falta de motivació, un argument consistent en la infracció del procediment establert, no altera l'objecte del recurs sinó que simplement aporta arguments addicionals per fonamentar-lo. Es parteix d'aquest plantejament justament perquè la representació processal del Govern no manifesta que s'hagin modificat les

pretensions sinó que sosté la referida incongruència en què s'han introduït "*arguments nous*" (vid. f. 59).

I justament la jurisprudència que referencia el propi Govern -així com altra que hi és d'aplicació- (v. gr. STSJ adm. núm. 58-2021, de 13 de setembre, TSJA-018/202; núm. 4-2021, de 26 de gener, TSJA-051-2020 o núm. 98-2018, de 19 d'octubre, TSJA-050-2018) així ho corrobora a l'exposar de forma clara que la congruència ve referida a les pretensions, però no als fonaments de dret o al·legacions en els quals les parts fonamenten aquelles pretensions.

Salvant el propi argumentari sostingut pel Govern, de l'anàlisi comparativa entre la pretensió formulada en seu de recurs administratiu (f. 19) -idèntica a la que es reitera com a principal en la present demanda- i la petició formulada amb caràcter subsidiari en aquesta mateixa demanda -tal com ha estat transcrita al fonament de dret quart- s'observa que, en essència, ambdues comparteixen el mateix objectiu substantiu: la revocació de la decisió impugnada i la nova valoració del lloc de treball de la part demandant.

En el recurs administratiu, la part recurrent sol·licitava directament la modificació de la resolució per establir una classificació concreta i determinada del lloc de treball. En la demanda, aquesta mateixa petició es reitera com a pretensió principal, afegint-se'n una altra de subsidiària que, tot i formular-se amb un plantejament processal diferenciat, persegueix també la invalidació de la resolució i la retroacció de les actuacions per tal que, seguint el procediment legalment establert, es procedeixi novament a valorar i classificar el lloc de treball.

Així, el fet que la segona pretensió es presenti com a subsidiària no altera el seu contingut material ni el seu propòsit final, de manera que analitzant i comparant el peticionat en seu administrativa i en seu contenciosa no pot tampoc apreciar-se incongruència o desviació processal, atès que no s'introdueix cap nova pretensió ni s'amplia l'objecte del litigi, sinó que simplement s'articula una via alternativa per assolir el mateix resultat.

Escau per tant desestimar aquest motiu d'oposició a la demanda presentada.

Vuitè.- Sobre la manca de motivació i la derivada indefensió. La part agent sosté, com ja s'ha avançat, que les resolucions només han publicitat la relació dels deu factors emprats en la metodologia STRATA, sense desglossar la puntuació o valoració atribuïda a cadascun d'ells per a cada lloc. Aquesta manca de detall impediria contrastar el raonament seguit, verificar la correcció de la classificació i, si escau, impugnar-la amb fonament, generant indefensió.

Per contra, el Govern manté que les resolucions impugnades contenen les consideracions de fet i de dret suficients, que s'han fet públics els deu factors STRATA i que malgrat la resolució de 4 de setembre de 2024 *"conté una exposició succinta"*, aquesta permet conèixer les raons determinants de la decisió de mantenir el mateix nivell -106 en lloc del 108 peticionat- i la mateixa denominació de la plaça núm. XXX (XXX). Afegeix que no s'ha privat l'agent dels mitjans de defensa, com ho demostraria la interposició del present recurs, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Superior citada a l'escrit de contesta.

Abans d'entrar en l'anàlisi concreta del cas, cal recordar la normativa aplicable en matèria de motivació dels actes administratius, així com la interpretació que n'ha fet la jurisprudència, tant del Tribunal Constitucional com de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

D'acord amb el que estableix l'article 38 *Llei 14/2023, del 3 de juliol, de text consolidat del Codi de l'Administració* (Cadm), en relació amb la motivació dels actes administratius:

"Els actes administratius han d'ésser obligatòriament motivats quan produeixin un efecte desfavorable a aquells a qui s'apliquen i quan, tot i produir un efecte favorable, s'apartin d'altres decisions precedentment adoptades en supòsits semblants.

La motivació ha de comportar l'enunciat de les consideracions de dret i de fet que constitueixen el fonament de la decisió."

Aquesta exigència s'ha de conjugar amb el que disposa l'article 51 del mateix text legal segons el qual:

"Són anul·lables els actes de l'Administració que comporten qualsevol transgressió de l'ordenament administratiu, compresa la desviació de poder.

Tanmateix el vici de forma només comportarà l'anul·lació si les formalitats omeses eren indispensables perquè l'acte assolís el seu fi o si els interessats s'han vist privats de mitjans de defensa establerts en llur interès."

Aquest marc normatiu ha estat reiteradament interpretat per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia que ha establert que, encara que sigui minsa o succinta, si la motivació ha permès a la part interessada fer valer els mecanismes de defensa al seu abast i formular les corresponents impugnacions tant en via administrativa com jurisdiccional, no es produeix indefensió i no pot fonamentar l'anul·lació de l'acte.

En l'àmbit constitucional, el Tribunal Constitucional ha precisat repetidament que, per tal que es produeixi una vulneració del dret a no patir indefensió:

"cal que la indefensió sigui real i efectiva i que, a més, no sigui fruit de la negligència d'aquell que denuncia aquesta vulneració" (v. gr. STC 21-12-09, causa 2009-19-RE),

Assenyalant també que:

"des de la perspectiva constitucional, allò que es vol preservar és la possibilitat real dels justiciables de defensar els seus drets i els seus interessos. Si el justiciable ha pogut posar en pràctica aquesta possibilitat, no es produeix cap vulneració constitucional" (STC 7-10-13, causes 2013-9 i 13-RE).

Finalment, i abans d'analitzar el supòsit concret, cal recordar que tot expedient administratiu respon a un principi d'unitat, en virtut del qual tots els actes que el conformen són interdependents. D'aquesta manera, és aplicable la construcció doctrinal de la motivació referencial o *"in aliunde"*, que comporta la ficció de considerar integrats en la motivació de l'acte resolutori definitiu tots els actes i documents que el precedeixen. Aquest criteri ha estat reconegut també per la Sala Administrativa del Tribunal Superior (v. gr. SSTSJ adm. núm. 26-2022, de 25 de març, TSJC-107/2021, FD4 o núm. 13-2022, de 18 de febrer, TSJC-081/2021, FD2).

Si ens atenem al contingut de la resolució que posa fi a la via administrativa, s'observa que la seva motivació -més enllà de la mera cita inicial de les disposicions legals aplicables- ve a reproduir el contingut essencial de la resolució anterior de 27 de maig de 2024 amb algunes precisions addicionals. En ella es recull, després d'exposar els antecedents rellevants i indicar que l'empresa PwC utilitza la metodologia STRATA, una descripció del procés d'assignació de puntuacions als deu factors de valoració ja esmentats, procés que ha estat detallat al fonament de dret cinquè. Seguidament, conclou que la resolució del Ministeri d'Afers Socials i Funció Pública de 27 de maig de 2024 estava degudament motivada en expressar els elements que han conduït a la decisió de mantenir el mateix nivell i denominació de la plaça núm. XXX. Finalment, precisa que *"amb relació als criteris emprats per valorar el lloc de treball de XXX, cal indicar que només s'han fet públics els deu factors que es valoren a cada lloc de treball, això és degut al fet que la coneixença de les escales de punts de cada factor pot facilitar la modificació de la descripció del lloc de treball per obtenir el nivell desitjat i, d'aquesta manera, es garanteix que la descripció és detallada i realista, la qual és valorada per l'empresa PwC com a empresa especialitzada en la valoració de llocs de treball"*.

En conseqüència, la motivació de la resolució -al marge de les referències genèriques a les normes aplicables que figuren a l'encapçalament- es concreta en exposar el mètode seguit -la metodologia STRATA-, precisant els deu factors de valoració emprats i descrivint el procés aplicat per a l'assignació de puntuacions, així com en justificar la raó per la qual únicament s'han fet públics aquests deu factors i no les escales de puntuació. Aquesta justificació, segons el text de la resolució, radica en evitar que el coneixement de les escales permeti adaptar artificialment la descripció del lloc de treball per obtenir un nivell determinat, amb la finalitat de garantir que la descripció sigui detallada i realista, valorada posteriorment per PwC com a empresa especialitzada en la matèria.

En base a tot l'exposat, cal concloure que la motivació presentada no satisfà els mínims necessaris i imprescindibles que exigeix l'article 38 Cadm i la jurisprudència citada. En primer lloc, la motivació aportada no s'orienta a explicar les valoracions concretes obtingudes per la plaça en qüestió, sinó que es limita a descriure el marc metodològic general (metodologia STRATA) i la raó de la restricció d'accés a la informació detallada. D'aquesta manera, no es donen a conèixer les concretes taules de puntuació emprades ni el camí efectiu seguit per arribar al resultat final, exposant únicament el procés seguit però sense revelar els detalls que permetrien verificar-lo.

El Govern justifica en la seva resolució que únicament s'han fet públics els factors de valoració perquè *"la coneixença de les escales de punts de cada factor pot facilitar la modificació de la descripció del lloc de treball per obtenir el nivell desitjat i, d'aquesta manera, es garanteix que la descripció és detallada i realista, la qual és valorada per l'empresa PwC com a empresa especialitzada en la valoració de llocs de treball"*. I per això s'ha avançat que, doctrinalment i jurisprudencialment, s'admet la possibilitat d'argumentar la motivació d'una resolució a través dels informes que integren l'expedient administratiu -motivació referencial o in aliunde-.

Tanmateix, el fet rellevant és que ni tan sols el propi Govern manifesta conèixer el detall d'aquestes escales, de manera que difícilment pot motivar-se una decisió en uns paràmetres que l'òrgan decisor no coneix, i que, per tant, tampoc poden ser objecte de control per part d'aquest Tribunal. En efecte, a l'escrit de contesta es reconeix que *"els informes de valoració o puntuació detallada d'aquest lloc de treball que va efectuar l'empresa (...) són de caràcter auxiliar, com informes interns entre òrgans o entitats administratives"* i que *"aquests informes formen part de la informació necessària, però interna, per a realitzar la corresponent proposta a l'òrgan que ha de validar"* (f. 62). La problemàtica, però, és que quan es parla de *"interna"* no es fa referència a informació de l'Administració, sinó a informació interna de l'empresa adjudicatària, atès que -tal com resulta de les actuacions- aquests

informes no estaven a disposició del propi Govern en el moment d'adoptar la resolució objecte d'impugnació.

A més, s'ha reconegut posteriorment que aquests informes no formaven part del contracte inicial i que, en relació a la interessada, van ser contractats específicament arran del present procés (vid. f. 97), sense que, ni tan sols en aquest cas, s'hi precisin les escales de puntuació. Aquesta realitat posa de manifest la severitat de la problemàtica: la decisió administrativa s'ha adoptat sense disposar de la totalitat de la informació que la fonamenta, amb l'agreujant que aquesta informació tampoc pot ser sotmesa a control jurisdiccional efectiu.

En aquestes condicions, la manca de motivació és evident i no compleix els mínims legals i jurisprudencials exigits. La resolució impugnada no permet a la part interessada, tampoc a aquest tribunal, conèixer amb una mínima precisió les raons concretes de la decisió ni verificar el procés de valoració seguit i el nivell assolit, la qual cosa comporta una vulneració material del dret a la defensa, incompatible amb els articles 38 i 51 Cadm i amb la doctrina reiterada tant del Tribunal Superior com del Tribunal Constitucional.

Novè.- Sobre la infracció del procediment legalment establert. La part demandant fonamenta aquest motiu en el fet que no va intervenir el Comitè Tècnic d'Organització i Gestió (CTOG) en el procés de referència. El Govern, al respecte, al·lega que la proposta d'aquest òrgan no és obligatòria ni preceptiva, ni tampoc vinculant, atès que es tracta únicament d'un òrgan de caràcter consultiu. Afegeix, a més, que la seva composició faria innecessària l'emissió de la seva proposta en el cas concret.

Precisar en tot cas que la manca de intervenció del CTOG no és discutit doncs el propi Govern afirma en un dels seus escrits que *"aquesta part no pot aportar còpia de les actuacions desenvolupades pel Comitè Tècnic d'Organització i Gestió, ja que com venim exposant, **el Comitè Tècnic d'Organització i Gestió no ha efectuat cap actuació en aquest procés**"*. (f. 103)

Per dilucidar aquest extrem cal reprendre el contingut de l'article 11 de la LFP, precepte que regula la naturalesa, competències i règim del referit CTOG (es remarquen en negreta els fragments d'interès):

"Article 11. Comitè Tècnic d'Organització i Gestió

1. El Comitè Tècnic d'Organització i Gestió és l'òrgan consultiu i de proposta del Departament de Funció Pública en matèria de classificació del sistema de llocs de treball.

2. **Correspon al Comitè Tècnic d'Organització i Gestió, la proposta de les mesures següents:**

- a) **La valoració dels llocs de treball i l'assignació als nivells corresponents.**
- b) *La creació, modificació i supressió de llocs de treball.*
- c) *La creació, modificació i supressió de famílies professionals.*
- d) **La revisió i adaptació de funcions dels llocs de treball, i la seva assignació a les famílies que corresponguin.**

3. **El Comitè Tècnic d'Organització i Gestió ha d'informar preceptivament, abans que siguin adoptades per l'òrgan competent, de les decisions següents:**

- a) *Les propostes de reubicació, comissió de serveis o adscripció temporal d'un funcionari a una plaça d'un lloc de treball diferent de la que ocupa, quan aquest funcionari no hi doni la seva conformitat.*
- b) *Les sol·licituds dels funcionaris d'exercir altres activitats professionals diferents; ha de verificar que no s'incorri en supòsits d'incompatibilitat i que es compleixin les condicions establertes.*

4. **El Comitè Tècnic d'Organització i Gestió està integrat per la persona responsable del Departament de Funció Pública, que el presideix; els directors o responsables dels departaments concernits, dos membres tècnics del Departament de Funció Pública, un dels quals fa les tasques de secretari, nomenats pel ministre que té atribuïdes les competències en matèria de funció pública, i dos membres dels sindicats de l'àmbit afectat de l'Administració pública.**

Els membres directors o responsables que formen part del Comitè poden fer-se substituir pel personal tècnic del mateix departament quan la seva assistència sigui impossible per causes justificades degudament.

Poden assistir a les reunions del Comitè, amb veu i vot, els representants dels sindicats de la funció pública i dels sindicats més representatius en el si de l'Administració general de l'àmbit afectat. Aquests organismes han de ser informats escaientment de les reunions del Comitè per poder confirmar la seva participació.

Quan l'especificitat o la complexitat ho aconselli, el Comitè Tècnic d'Organització i Gestió pot incorporar altres tècnics o experts en la matèria, ja siguin de l'Administració, ja siguin externs.

5. El Govern aprova per reglament les normes d'organització i funcionament del Comitè Tècnic d'Organització i Gestió, i li facilita els mitjans materials i humans necessaris per al correcte desenvolupament de les seves funcions."

D'acord amb el propi redactat de l'article 11 de la LFP, si bé és cert que la funció del Comitè revesteix caràcter consultiu i que la seva proposta no és vinculant per a l'òrgan decisor, la seva intervenció resulta igualment necessària i preceptiva. Tot i que l'article 11.2 LFP no utilitza expressament el terme "*preceptiu*" -com sí fa en l'apartat tercer quan es refereix als informes-, el fet que la norma estableixi que "*correspon al Comitè (...) la proposta de les mesures següents*" implica, des d'un punt de vista jurídic, que aquest òrgan ha de participar forçosament en el procediment mitjançant l'emissió de la seva proposta abans que l'òrgan competent adopti la decisió final. Altra cosa és que la proposta emesa no tingui caràcter vinculant per l'Administració però això no extreu la necessitat prèvia de petició i emissió d'aquesta proposta.

No es tracta, doncs, d'una mera facultat discrecional governativa, sinó d'una competència atribuïda per llei al CTOG, que integra la seqüència procedimental establerta pel legislador per assegurar que decisions d'elevada incidència organitzativa i retributiva siguin precedides d'una deliberació tècnica i col·legiada d'aquest òrgan. Prescindir d'aquesta intervenció equival a alterar l'estructura legal del procediment.

El Govern fa referència també al *Reglament d'organització i funcionament del Comitè*, aprovat per Decret de 26 d'agost de 2020 (ROFC) el qual desenvolupa el funcionament i règim d'aquest comitè per remissió legal. Concretament, en el seu escrit de contesta, després de transcriure l'article 3.1 ROFC, afirma que la proposta de revisar la valoració de tots els llocs de treball de l'Administració prové del mateix Govern i, per tant, no es requeriria la proposta de mesures de valoració del Comitè. Sense dir-ho explícitament, aquesta argumentació dona a entendre que, com que tots els membres del Comitè són càrrecs de l'Executiu, la seva intervenció resultaria irrellevant.

Aquest raonament, que s'infereix de l'argumentari exposat, no pot ser compartit bàsicament perquè la LFP, segons text vigent, preveu una composició més àmplia, amb participació sindical, que no s'ha actualitzat al Reglament. Aquesta previsió legal preval sobre el text reglamentari incongruent amb la regulació legal vigent.

En aquest sentit la llei estableix la següent composició:

4. El Comitè Tècnic d'Organització i Gestió està integrat per la persona responsable del Departament de Funció Pública, que el presideix; els directors o responsables dels departaments concernits, dos membres tècnics del Departament de Funció Pública, un dels quals fa les tasques de secretari, nomenats pel ministre que té atribuïdes les competències en matèria de funció pública, **i dos membres dels sindicats de l'àmbit afectat de l'Administració pública.**

I per contra el reglament la següent:

"El Comitè Tècnic d'organització i Gestió de la Funció Pública és un comitè ad hoc format pel director o responsable del Departament de Funció Pública, dos membres tècnics del Departament de Funció Pública vinculats en la matèria a considerar, i els directors o responsables dels Departaments de l'Administració general concernits."

Per tant en el referit reglament s'omet la intervenció de dos membres dels sindicats de l'àmbit afectat de l'Administració Pública.

Al respecte esdevé oportú recordar que el fet de remetre al desenvolupament reglamentari la composició d'aquest Comitè ja fou declarat contrari a la norma suprema per part del Tribunal Constitucional (STC 14-5-2019, causa 2019-1-L, FD 2.25) doncs "La remissió al poder reglamentari per a la determinació de la seva composició no és conforme a l'article 40 de la Constitució que precisa clarament que "l'exercici" dels drets i de les llibertats ha de regular-se per llei. Ara bé, les funcions del Comitè Tècnic afecten directament l'exercici dels drets i de les llibertats dels funcionaris en el marc de les seves missions de servei públic. Per aquest motiu, la seva composició ha d'estar degudament prevista per llei."

A raó del fins ara exposat se'n deriva que la no intervenció del Comitè Tècnic d'Organització i Gestió en la fase de valoració i reclassificació vulnera directament l'article 11.2 LFP fet que per se comporta la nul·litat de la resolució impugnada ja sigui per infracció de l'ordenament jurídic (art. 51.1 Cadm) ja sigui per prescindir d'un tràmit essencial (art. 50 c. Cadm)

Desè.- Sobre la intervenció d'una empresa privada en el procés de revisió i valoració de la classificació dels llocs de treball de l'Administració general. Atesa la sensibilitat i incidència de la qüestió plantejada, aquest fonament es desenvoluparà en diversos subapartats, amb l'objectiu de donar una resposta més clara, estructurada i aprofundida.

1. Plantejament i arguments de les parts. La part demandant sosté que, en el procés de revisió i reclassificació dels llocs de treball, s'ha vulnerat el procediment establert a la Llei de la funció pública (LFP) i a la Llei de contractació pública (LCP), en substituir la intervenció preceptiva del CTOG per l'actuació d'una empresa privada (PwC), que ha assumit de forma efectiva la funció de valoració material dels llocs.

La representació processal del Govern contesta aquest al·legat sostenint, essencialment, que:

- Les resolucions sempre han estat emeses pel Govern.
- PwC no ha dictat cap acte administratiu ni té potestats públiques, limitant-se a elaborar l'adaptació de les taules retributives i a fer la revisió i valoració de la classificació dels llocs de treball.
- L'Administració pot assessorar-se amb experts independents sense que això posi en dubte la seva imparcialitat o professionalitat.

A més, en relació a l'argument sobre la manca de transparència, el Govern afirma que els informes elaborats per PwC són de caràcter auxiliar i intern, i que la informació detallada sobre la metodologia STRATA no s'ha facilitat per les limitacions previstes a l'article 11.1, lletra l), de la *Llei 33/2021, del 2 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i govern obert* (LT).

2. Normativa aplicable i de referència. En primer terme, cal considerar la regulació del contracte de serveis prevista als articles 113 a 119 de la LCP. Dins el seu objecte, aquesta norma inclou, entre d'altres, "*els treballs d'assistència tècnica i assessorament i similars*". En conseqüència, el concurs públic en què s'inscriuen els treballs efectuats per PwC s'ha de qualificar com un contracte de serveis en el sentit de la LCP.

I al respecte el seu article 113.3 preveu expressament que "*No poden ser objecte d'aquests contractes els serveis que impliquin l'exercici de l'autoritat inherent als poders públics.*"

Si bé per raó temporal al contracte analitzat li és aplicable la Llei de contractació pública de 9 de novembre de 2000, que no recollia encara aquesta previsió de manera literal, el principi que en resulta ja era plenament exigible. En efecte, el caràcter indelegable de les potestats públiques deriva directament del principi de legalitat i de la pròpia naturalesa de l'Administració que, salvant previsions legals i amb les precisions que es diran, no pot externalitzar funcions que impliquin

l'expressió de voluntat administrativa o l'adopció de decisions amb efectes jurídics sobre tercers.

Juntament amb l'anterior cal prendre en consideració l'article 5 LFP segons el qual són funcionaris *"els nomenats per ocupar llocs de treball de caràcter permanent amb atribucions que impliquen l'exercici de l'autoritat o la participació directa o indirecta en l'exercici de les prerrogatives de potestat pública de l'Estat"*.

Aquest marc normatiu s'ha d'interpretar conjuntament amb l'article 11.2 LFP, que atribueix al CTOG la competència per proposar, entre d'altres, *"la valoració dels llocs de treball i l'assignació als nivells corresponents"* i *"la revisió i adaptació de funcions dels llocs de treball, i la seva assignació a les famílies que corresponguin"*.

La rellevància d'aquestes funcions ha estat expressament reconeguda pel Tribunal Constitucional, quan en la seva sentència de 14 de maig de 2019 (causa 2019-1-L, FD 2.24 i 2.25) va destacar que les competències del CTOG són *"particularment importants per a l'exercici dels drets i de les llibertats dels funcionaris"* i precisant a continuació que les seves funcions *"afecten directament l'exercici dels drets i de les llibertats dels funcionaris en el marc de les seves missions de servei públic"*.

3. Anàlisi de la naturalesa de les funcions encomanades a PwC. Com s'ha dit repetidament, l'objecte del contracte fou *"elaborar l'adaptació de les taules retributives de l'Administració general, la revisió i la valoració de la classificació dels llocs de treball de l'Administració general i els serveis d'assessorament i consultoria en recursos humans"*.

Mentre que l'assessorament tècnic o l'elaboració d'estudis previs encaixa perfectament dins la categoria genèrica de contracte de serveis, l'activitat de revisió i valoració de la classificació dels llocs de treball i la definició d'adaptacions en les taules retributives excedeixen, en els termes establerts i amb l'abast que ressurt d'autes, el terreny de la mera assistència tècnica.

Això és així perquè:

- Afecten de forma directa l'estructura organitzativa i el sistema retributiu de l'Administració, incardinant-se en matèries reservades a la seva potestat d'autoorganització.
- Incideixen sobre la posició jurídica dels funcionaris, determinant la seva classificació, categoria, funcions i condicions econòmiques, amb conseqüències en els seus drets i obligacions estatutàries.

- Comporten l'exercici o la participació directa en l'exercici de potestats públiques.

És el mateix Govern en el seu escrit de contesta qui després d'afirmar que PwC no ha dictat "*un acte administratiu, resolució ni té potestats públiques*" afirma a continuació que les "*potestats*" atribuïdes a PwC "*com bé diu l'edicta enunciat*" inclouen la revisió i valoració de la classificació dels llocs de treball de l'Administració general. Aquesta funció, per la seva incidència directa en l'organització administrativa, en el sistema retributiu i en la posició jurídica dels funcionaris, constitueix una manifestació clara de potestat pública, que no pot ser delegada ni subcontractada, en els termes establerts, a un operador privat, d'acord amb l'article 113.3 LCP i l'article 5 LFP.

I l'anterior no tan sols per tractar-se de una manifestació evident de potestat pública sinó també perquè aquestes funcions, al marge de no poden equiparar-se a una mera assistència tècnica genèrica, formen part del nucli d'actuacions que la LFP vincula al CTOG com a òrgan encarregat de formular la proposta prèvia a la decisió del Govern.

Igualment, el fet que les resolucions formals hagin estat dictades per part del Govern, com no podria ser d'altra manera, no és suficient per entendre respectat el procediment legal. I això perquè les actuacions materials i tècniques decisives prèvies -en aquest cas, la valoració i classificació dels llocs- han estat realitzades íntegrament per un subjecte privat. L'emissió formal de l'acte no pot ocultar la transferència efectiva d'una funció que revesteix un caràcter de potestat pública innegable.

El fet que, en el procés àmpliament descrit a l'expedient, hi hagin intervingut diferents actors de l'Administració -com ara els mateixos treballadors afectats, els seus superiors jeràrquics i la Secretaria d'Estat de Funció Pública- no desvirtua la conclusió anterior. Aquestes intervencions han tingut un caràcter merament preparatori o de recollida d'informació, però les valoracions tècniques i la determinació final de la puntuació assignada a cada lloc de treball han estat realitzades íntegrament per l'empresa PwC. És a dir, l'òrgan administratiu competent no ha dut a terme l'avaluació ni ha establert per si mateix els paràmetres concrets de la classificació, sinó que ha assumit els resultats elaborats pel contractista privat.

Això confirma que, malgrat la participació d'òrgans i personal de l'Administració en fases prèvies o auxiliars, el nucli de la funció valorativa -amb incidència directa

en l'estructura organitzativa, el sistema retributiu i la posició jurídica dels funcionaris- ha estat exercit per un subjecte privat.

La manca de participació del Comitè, ateses les seves competències legals i la importància subratllada pel Tribunal Constitucional, agreuja la vulneració procedimental, ja que no només es prescindeix de la intervenció d'aquest òrgan i per tant també d'un tràmit preceptiu, sinó que aquest ha estat substituït per un subjecte aliè a l'Administració i sense legitimitat per exercir potestats públiques amb la intensitat exposada.

4. Valoració sobre la manca de transparència. Un altre argument que planteja l'Administració és que l'informe elaborat per PwC *"no inclou el quadre amb les definicions de les escales de cada factor i subfactor, ni les puntuacions associades als ítems de cada escala"*, perquè així deriva de l'article 11.1, lletra l), de la LT, que permet restringir l'accés a *"la informació pública"* quan pugui perjudicar *"els interessos econòmics o comercials"* d'una persona o empresa.

Tanmateix, l'article 11 d'aquesta llei estableix els límits de l'accés a la *"informació pública"* en general a *"Tota persona major de 16 anys"* (art. 8.1 LT). I és que el mateix precepte precisa que l'exercici d'aquest dret *"no està condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma."*

Aquesta regulació parteix, doncs, d'un dret general d'accés a la informació pública obert a qualsevol ciutadà, sense necessitat de justificar un interès concret. Els límits previstos a l'article 11 LT tenen per finalitat restringir aquest accés general quan la difusió de la informació pugui afectar interessos especialment protegits, com ara els econòmics o comercials.

En conseqüència, el supòsit regulat a l'article 11 LT no fa referència a l'accés a la informació per part de persones que disposen d'un interès legítim, específic i particular -quan no d'un veritable dret subjectiu- doncs en aquests casos *"els interessats podran sol·licitar que els sigui expedida còpia certificada de qualsevol extrem concret contingut en l'expedient"* i és que *"L'expedició d'aquestes còpies no podrà ésser negada quan hagi recaigut resolució en l'expedient."* (art. 108 Cadm). I les limitacions del referit article 11 LT tampoc poden fer referència, encara menys, a un supòsit que també aquí es planteja: l'accés de la pròpia Administració pública a la informació necessària per a l'exercici de les seves competències.

En aquest sentit, del plantejament efectuat per l'Administració es desprèn que hi ha certa informació a la qual ni tan sols el propi Govern hi tindria accés, malgrat

formar part del resultat dels treballs contractats i, per tant, de l'expedient administratiu corresponent. Així, el mateix Govern admet que no coneix completament els criteris i puntuacions emprats per PwC segons la metodologia STRATA, i que, com ja s'ha dit, tampoc disposava al moment d'adoptar la decisió dels *"informes de valoració o puntuació detallada d'aquest lloc de treball"* (f. 62). Realitat que posa de manifest un dèficit de control sobre una activitat que incideix en drets i deures dels funcionaris.

El fet que la metodologia aplicada sigui *"pròpia"* de l'empresa contractista no pot servir de subterfugi per impedir el coneixement complet dels criteris i paràmetres utilitzats, i les puntuacions que se'n deriven ja que, en aquest cas, aquests esdevenen part integrant d'un procediment administratiu i, com a tals, han de ser sotmesos al principi de transparència a fi de permetre'n el seu control i la seva traçabilitat.

L'evidència d'aquestes mancances és tal que el mateix Govern reconeix que, arran de la demanda interposada, va haver de recórrer fora del marc contractual per obtenir informació que a priori semblaria que hauria d'haver estat lliurada com a resultat ordinari dels treballs adjudicats. Concretament, el Govern va *"sol·licitar i va haver de pagar l'informe"* que s'acompanya com a document núm. 12 a la contesta de la demanda, relatiu a la valoració del lloc de XXX.

En aquest document, PwC descriu el procediment seguit per a la definició d'aquest lloc de treball, així com el mètode emprat per a la seva valoració i revaloració (vid. f. 68.73-82). No obstant això, tampoc s'hi inclouen les concretes valoracions ni les puntuacions atribuïdes als factors i subfactores que determinen el resultat finalment aprovat.

Aquesta situació reforça la idea que l'abast i la intensitat de la intervenció de PwC en matèries reservades a l'Administració, al marge d'excedir el que seria jurídicament admissible, genera una dependència material de la informació i del resultat final, contrària als principis de transparència, control i autotutela administrativa.

5.- Sobre la legítima participació d'empreses privades i els límits de la seva intervenció. L'anàlisi anterior no implica sostenir que la participació d'empreses privades en processos de revisió organitzativa o valoració tècnica estigui prohibida o sigui, en si mateixa, contrària a dret. La LCP preveu expressament la possibilitat que l'Administració contracti serveis d'assistència tècnica i assessorament, i és habitual i perfectament viable recórrer a operadors externs

per prestar serveis puntuals o accessoris, sempre que aquests es desenvolupin sota la direcció, supervisió i control de l'òrgan administratiu competent.

Tanmateix, el que no és admissible és que aquesta participació privada s'estengui fins al punt d'assumir, de manera directa i efectiva, una activitat pròpia i genuïna de l'Administració pública, com són els tràmits essencials i necessaris per a la formació de la voluntat administrativa i per a la adopció dels actes que la constitueixen, sense ni tan sols traslladar la informació de base a la pròpia Administració contractant. No resulta determinant només l'òrgan que adopta la decisió, sinó també i sobretot la seqüència prèvia que porta a l'òrgan decisor a la seva adopció.

En el cas present, la intervenció de PwC ha superat l'àmbit d'un assessorament tècnic auxiliar per convertir-se en l'execució material d'una funció que la LFP vincula, en quant a la seva proposta, a un òrgan específic de l'Administració (el CTOG), incidint de manera decisiva en el resultat final.

No s'entra aquí a valorar qüestions alienes al debat jurídic -com la professionalitat o el rigor tècnic de l'empresa adjudicatària, que en cap moment han estat posats en dubte per la part demandant- sinó en el fet que aquest grau d'implicació desborda els límits legítims de la col·laboració privada, ja que suposa substituir de facto l'òrgan administratiu competent en un element essencial del procediment, en lloc de assistir-lo o complementar-lo. Justament el propi article 11.4 LFP in fine preveu que *"Quan l'especificitat o la complexitat ho aconselli, el Comitè Tècnic d'Organització i Gestió pot incorporar altres tècnics o experts en la matèria, ja siguin de l'Administració, ja siguin externs."* Però el que legalment no resulta viable és la substitució d'aquest òrgan o, directament, deixar-lo al marge del procés en qüestió.

6.- Dret comparat. Resulta pertinent assenyalar que aquesta qüestió -la possibilitat i límits de la intervenció d'operadors privats en processos de valoració i classificació de llocs de treball en l'Administració- ha estat àmpliament tractada per la jurisprudència espanyola, en un context normatiu amb notables similituds pel que fa a la definició de potestats públiques i la reserva d'aquestes a òrgans administratius o a treballadors públics.

En concret, es pot fer referència al criteri del Tribunal Suprem espanyol al haver tractat aquesta qüestió repetidament, i concretament es pot mencionar, per ser una de les darreres en aquesta matèria, a la sentència de 19 de desembre de 2024 (núm. 2.024/2024), juntament amb totes aquelles, que són varies i diverses, que hi són citades i que tracten la intervenció i límits d'entitats privades en

l'exercici de potestats públiques en relació a diferents sectors d'activitat. I en les mateixes s'hi estableix un criteri clar: si bé l'Administració pot recórrer a entitats privades per a la realització de tasques tècniques o d'assistència, aquestes no poden assumir funcions que, pel seu contingut, constitueixin una manifestació directa de potestat pública o un tràmit essencial per a l'adopció de decisions administratives.

Aquesta jurisprudència estrangera diferencia entre:

- Tasques auxiliars o de suport tècnic, perfectament encomanables a privats.
- Funcions decisòries o determinants en un procediment administratiu, que han de romandre sota control efectiu i directe de l'òrgan competent.

En precisió de l'anterior el Tribunal Suprem espanyol ha reiterat que la valoració i classificació de llocs de treball en l'Administració -quan forma part d'un procediment reglamentat que condiciona drets i deures del personal- no pot ser externalitzada de manera que el privat substitueixi de fet l'òrgan administratiu, encara que l'acte final sigui formalment dictat per aquest.

Tot i que aquesta jurisprudència estrangera no té evidentment cap vinculació directa al Principat (v. gr. STSJ civ. núm. 217/2024, de 9 de desembre, TSJC-283/2023, FD6), sí que ofereix un valor doctrinal rellevant per la seva analogia normativa i conceptual (v. gr. STSJ civ. núm. 145/2024, de 8 de juliol, TSJC-105-2024, FD2 o STSJ civ. de 26 de setembre de 2018, TSJC-139/2018, FDIII), reforçant la interpretació que la intervenció privada en aquests casos ha de ser limitada i sotmesa a control estricte, per tal de preservar la legalitat, la transparència i la garantia dels drets dels funcionaris.

Onzè.- Sobre la manca de desenvolupament reglamentari del procediment legalment establert. Tot i que aquest motiu no ha estat formalment invocat per les parts, el Tribunal considera oportú deixar-ne constància a títol d'*obiter dicta* i en aplicació del principi *iura novit curia*.

En efecte, els articles 26 i 27 LFP, estableixen que el manual descriptiu dels llocs de treball ha de recollir les funcions i requisits corresponents i que la classificació i revisió dels llocs de treball "s'aprova per reglament". No obstant això, el propi Govern ha reconegut que el reglament a què es refereix l'article 27.2 LFP encara no ha estat elaborat ni publicat.

Aquesta circumstància evidencia que la reclassificació dels llocs de treball s'ha dut a terme sense el marc normatiu específic que el legislador havia previst com a garantia procedimental, i que, en el cas concret, ha estat substituït per un mecanisme dissenyat i aplicat per una empresa privada (PwC) a través de la metodologia STRATA. Encara que es va convocar un concurs públic per a l'assessorament en aquesta matèria (Edicte del 14 d'octubre de 2020, publicat el 21 d'octubre de 2020), aquesta contractació no pot suplir la manca del reglament legalment exigit.

Així doncs, sense que això tingui caràcter decisiu ni alteri el resultat del present procediment, la reclassificació impugnada presenta una feblesa addicional, en la mesura que ha estat adoptada en absència del reglament previst legalment, el qual havia de fixar el procediment de classificació i revisió dels llocs de treball.

Dotzè.- Sobre les conseqüències jurídiques de l'estimació del recurs. De conformitat amb tot el que s'ha exposat i raonat en els fonaments anteriors, procedeix declarar la nul·litat de la resolució impugnada, així com de la resolució precedent que la fonamenta, atès que ambdues presenten els defectes i irregularitats materials i formals detallats al llarg de la present sentència.

Aquesta declaració de nul·litat comporta la retroacció de les actuacions a fi que l'Administració, seguint el procediment legalment establert i respectant les garanties materials i formals analitzades, adopti una nova decisió sobre la classificació i valoració del lloc de treball de la part recurrent.

Cal precisar que no correspon a aquest Tribunal substituir l'Administració en l'exercici de les potestats que li són pròpies, especialment quan -com ocorre en el cas present- no es disposa de la informació tècnica i documental necessària per determinar de manera directa la classificació i el nivell que hauria de correspondre al lloc de treball de XXX, ja sigui el mateix que refereix la resolució impugnada, el peticionat o qualsevol altre. La funció jurisdiccional s'ha de limitar, per tant, a controlar la legalitat de l'actuació administrativa, ordenar-ne la correcció a fi que la nova resolució s'adopti amb respecte als requisits formals, materials i procedimentals que s'han indicat al llarg d'aquesta resolució.

Tretzè.- Costes. No constatant-se temeritat o mala fe per cap d'ambdues parts, no escau efectuar una especial condemna en matèria de costes.

Atès l'exposat,

DECIDEIXO

PRIMER.- Estimar parcialment la demanda presentada a instància de XXX contra el Govern d'Andorra.

SEGON.- Declarar que la resolució del Govern d'Andorra referenciada amb número X/2024 i dictada el 4 de setembre de 2024, pel qual es confirma la resolució del Ministeri d'Afers Socials i Funció Pública, de 27 de maig de 2024, *"per la qual es resol mantenir l'acte de nomenament de XXX en el sentit que la plaça número XXX corresponent al lloc de treball XXX es manté classificat al mateix nivell 106"*, no és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa procedint a la seva anul·lació.

TERCER.- Declarar la retroacció de les actuacions a fi que l'Administració, seguint el procediment legalment establert i respectant les garanties materials i formals analitzades, adopti una nova decisió sobre la classificació i valoració del lloc de treball de la part recurrent.

QUART.- No fer condemna en costes judicials.

Contra aquesta Sentència podrà interposar-se recurs d'apel·lació. El recurs d'apel·lació es presenta a la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia. L'apel·lant hi ha d'adjuntar una còpia de la sentència objecte de recurs en la qual consti la data en què s'ha notificat. El termini per interposar el recurs d'apel·lació contra la sentència és de VINT DIES hàbils. El mateix dia en què s'interposi el recurs d'apel·lació, la part apel·lant ho ha de comunicar mitjançant un escrit al tribunal que ha dictat la sentència objecte del recurs.